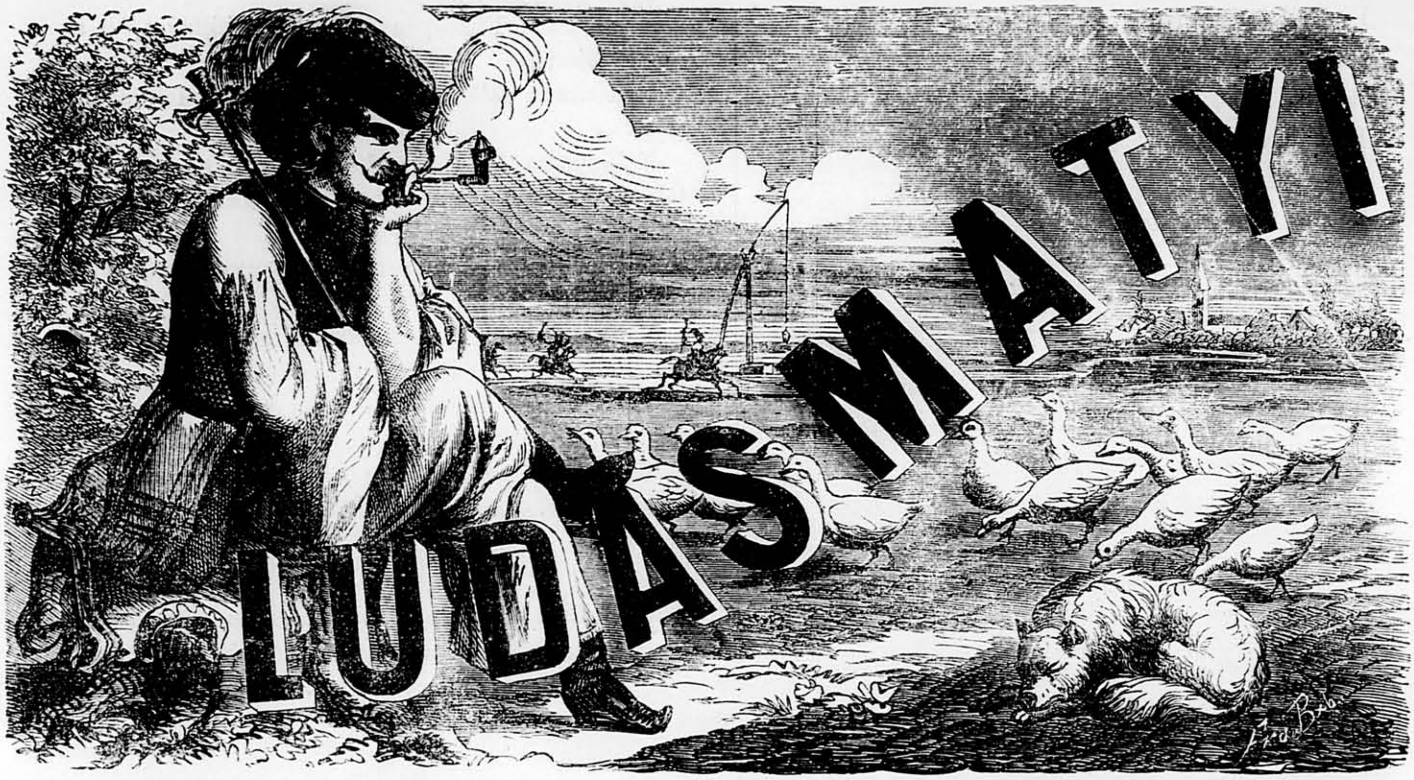

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, october. 9. 1870. 41. szám.	GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

No! mi lesz már?...

No! mi lesz már? ugy-e megmondtam
Régóta, — még április hóban,
Alig lesz módunk gyönyörködni
Abb' a delegatióban!
Irtam: „hogy Pestre következnek
Negyedszer is összeülni —
Nem tom, a szent circumstantiák
Engedik-e össze-gyülni?!

Nálunk már régen megválaszták
A tagokat, — elnök, jegyző,
Alelnök, — minden készen van már
S az a másik fél, csak nem jő!
Hires Potocki kabinétet
Csak egy paraszthajszál tartja,
Rechbauernek inditványa
Nagyocskát lódított rajta!

De hát, — ugyan mi az ördögnek
Várakoznak a csehekre?!
Van nálunk elég, majd adunk mi,
Bizzák a dolgot ezekre!
Hisz minálunk kapva-kapják a
Tiz forintos napi-gázsit,
Nem kell keresni, hogy ki menjen,
Kap itt mindenki kurázsit!

Szóllítsák fel csak Ferencz tyatyát:
Szükség van dolegatyusra!
Ád ő kölcsön, van nálunk elég,
Ki várva-vár e nagy jussra!
Mert különben mi már megúntuk
A várakozás nagyon sok!
Osztán hátha nem jól ütnek ki
Az egyenes választások!

Mellékelve a „Népvezér“ folyóirat felhivása.

Bizony-isten! most látom csak át,
Milyen nagy bölcs az a Diák!
Remekbe se csinálhatott vón'
Ennél nagyobb komédiát!*)
Tárgyalnánk már a költségvetést
Mindenki aggódva várja...
De nem lehet, — a bécsi kormány
Még most a bolondját járja!

Hadsereg-reform a küszöbön,
Kék kaput a legelső pont!
De nem lehet, — mert nincs penyázi,
Jaj! az a cseh de gonosz csont!
Közös passivák rugdalóznak,
Rótschild, Sina, nem ád kölcsön!
Ó ti csehek! hát nem látjátok,
Nincs pénz, mit Kuhn ur elköltsön!

Ugyan jertek már a rájxráthba,
Magyarország alig várja,
Hogy a kérendő sok milliót
Menyus úr zsebjébe zárja!
Várják már a megválasztottak,
Hogy majd ismét gyakorolják:
A „szavazzunk-féle" tudományt,
Mert egyedül csak ezt tudják!

Készen minden, csak ti hibáztok.
Tisztes csehek, ó jertek már!
Kész a miniszteri konyhákon
A nagy ebéd, csak rátok vár!
Potockinál is készül egyre...
'gy szép purczlpám, pukedli!
hogy ennyi aj-bajt csinálhat
a bómische talkedli!

Nagy Bögös.

'hérmegyei krónika.

'iczi levele, Csimazi Lőrinczhez.

n! Soha sem edtem annyi sog szeles mint appan a muld szebdemper hó-

vorkatott az a szebdemper hónab.

csiná'ta. Szedő.

Fö.vorkatta Firtespen sok szip pikkfágat écs zsok szib maggfákat.

Fölforkatta fáli fölgyön és bromontor felé delekrafokat is.

Fölforkatta fégre a mekcsalakóvott szendszéged is, — fölforkatta Nablóleont, — és a csazársákot izs Franciágnak nagy országápan.

No csag az a nagy szerenzse, hogy minget fel nem forkatott fészges fenegestül.

Betig már ugy negi feküt az gyomrungnag, hogy azd kondoltug, mi izs hanyadt fákotung mosd.

Te hálá az euróbai tiblomácia gegyességéneg, — a ferketeg csag mekdaszigált, te nem töntött el pennünget.

Bet'g már gezdett inam dágulni, eppen a nagy polond zifadarpan.

Mi lesz pelölünk! — kondolám — ha idd izs negi kupalyodik a gözönség, s gi giáltja a resbubligát. Veteremó! Ez gellene mék, annak a baraszdnag, resbublik! No majd menne ez azdán a hanyadd homlog azognag a firilis uragnag; mek az atóinsbektorognak; mek a finánсognak, — s mázs ezeghez hasonló császári girályi gétfejü sasognak.

Itt izs lenne ám busztitás, nem csak a Moselle mellett, mek a Rajna vitékén.

De hála a nagy fejü Jubiderneg, és minden jórafaló szendegnek, — a resbubligból idd mosd már fenye sem lesz.

Mekpukott az, mint Jelasicz Sugorónál

Erre azdán mosd már én izs gönyeppen lélekzem, mek az én Táncinker Libót parádom izs, git lekgözelepp a makas miniszterinyom, a mardonfásári atógerületpe, atóperzegudornag nefezett gi.. Betig ugyan csag fözde ez izs a dablót, migor telekraphirozdág az resbublikád Franciágorszákápul, — mert szó — a mi szó, — gomisz tolog finánenag izs lenni ilyen gyilgos görülmények gözött, . . . hát még adóbersegutornag!?...

Mentsd meg uram! döle minten pecsületes anya makzatját.

Nem izs dutom hogy mire megy Tancinker parádom mosd effel a sog pagafántos adózni nem agaró emperrel.

Esze ákápa zincs egyneg zse hogy atót izs gellene fizetnyi.

Betig ha gellett a zapadság, — fizess érde.
Ha gellett algudmány — fizess érte.
Ha gellett ma'yarminiszternyom, — fizess érte.
Ha gellett hunfitsig, fizess érde.

Parádom az ilyen tolgokat nem adják binz nélgül. Givált a nimet, az tiplomada, az ogos emper, — az ingyért nem eröldeti meg makát.

Dehát fan már mosd minten, — fan zapadság nyagig érö, — dehát most fizess madjar, mert gülömpen, ugy

rád huszidjuk Táncinger Libótot, hogy csag ugy ropog pele a teregad

Érted madjarom?

No ha érted, — hád aggor csag fizess, — ugy azdán maratung mi neged holdig jó parátságpan, — és givánung neged hogy deremjen sog kaponád, deremjen sog porod, — hizlalj sog gövér tisznó, és zsok jó gövér ludat. Igy leszüng mi csak poltog, igy lesz gielégidfe a gözösügy, — s igy nem geped mek a bragmadiga sánctió sem. . .

Leben sie woll!

Kukorelli Frici,
finánc komisszer.

Fiat applicatio.

Midön egy török fregát, Kréta sziget partjain hajótörést szenvedett, — a basa megvette a hajó árát a lakosokon, mert ha a sziget a hajónak utjában nem áll —, nem sülyed el.

Bizonyos mandarin csapat pedig megvette szegény chinézereken azon költséget, melyet státus adósságnak neveznek, mert ha a nép egykor utjában nem áll: nem okoztatik vala a státusadósság.

Adomák.

Az iskoláit végzett ifjú óriás hazafelé utazott, útközben betért egy falusi birtokos lakába azt hivén a lakról, hogy — vendégfogadó.

Nagy lármával parancsolgat: a mi jó és drága; a házi úr türelmesen várta: mikor lesz már vége? Midőn a szolgálati lassuságért pattogna, többi közt ezt mondá: tudja meg az úr, hogy én két egyetemet végeztem!

A birtokos szerényen válaszolá: Nekem is volt egy bornyúm, mely két tehenet is szopott, s azt nyertem vele, hogy még nagyobb bornyú lett belöle.

A dolegatyák nem két egyetemen járnak? . .

* * *

Áttért egyik seminariumi papjelölt, kiről tudva volt, hogy leleményes eszü fráter az eretnek vallásra; mit megtudván a püspök, ki maga is tréfás ember volt maga elébe idéztette

Az idézett megjelenvén e szavakkal fogadja a püspök:

No te anyaszentegyház fattya! mit cselekedtél?

Instálom alássan fötisztelendő ur! ha én az anyaszentegyháznak fattya vagyok, akkor az anyaszentegyház k . . . . volt.

A püspök erre megvakará fejét . . . mire a kitért papjelölt kérdé: talán bizony vagyon benne?

„Nincs bíz abba fráter mondá a püspök.

‚Nincsen, no hát azért is mondott atyaságod olyan bolondot.

* * *

Az aradi honvédzászlóalj midőn Boros Jenőre indult az ott tartandó dandárgyakorlatra ut közben meghált Világoson.

Egyik honvéd Rusz Petru puha ágyat keresett magának s bevájta magát egy szénaboglyába s ott ugy elaludt, hogy mikorra felébredt, a zászlóalj már akkor B. Jenő felé járt.

Nem találván honvédünk zászlóalját, kérdezé egy vén honvédtől, valjon nem tudja e hol van és merre ment zászlóalja?

A vén honvéd azon választ adta, hogy azokat biz Görgei ujra eladta.

Nosza rohant vissza Petru vitéz Aradra, s jelenté magát ott maradt egyik tisztjénél, hogy ő ugyan Görgei által elnem adatta magát, inkább haza jött.

Legujabb hir.

Róma, oct. 8 Pápa öszentsége a minden szentek litániáját motyogta midön Cadorna seregei ostromolni kezdék Rómát; minél tovább mondá, annál jobban tódultak be az olaszok, — látván hogy már egyik szent se segit, egyenest Paduai sz. Antalhoz — mint olaszhon védszentjéhez fordult 's a csalhatatlanság nevébe parancsolá: hogy mentse meg a szent várost azoktol a kiátkozott seregektöl, de biz az olaszok csak szépen bementek. — Erre pápa öszentsége a csalhatatlanság nevébe megparancsolá minden olasznak, hogy midön káromkodik 's a minden szenteket sipkájába szedi hogy — elébb kivévén Páduai sz. Antalt — földhöz vágja 's rá tiporjon: ezután öt se kell kivenni, hanem a többivel együtt vágni földhöz. —

*

A jutalom.

Nézd, ezt fényes püspöki székbe emelte az érdem:...
Érdeme volt neki nagy,... merte gyalázni hazáját.

A bünhődés.

Nézd ezeket, felakaszták, óh! mert nagy vala bűnök:
Drága hazánkért ők!... vérüket hősileg onták.

A honatyák.

Komoly tudós képpel ülnek a honatyák.
A foguk fejérit szépen mutogatják,
Szavaznak, alkusznak a medve bőrére:
Csakhogy szert tehettek már egy kis lőrére . . .

Hirdetik: kivivták az ös szabadságot;
Boldog nép fizethet státusadósságot!
Boldog is, szabad is, fizethet a magyar
Abbol mit Lónyai töle el nem kapar

Nagy erövel küzd a keserves jobb oldal
Ama könnyükezü hős gladiátorral,
Mely közvéleménynek vagyon keresztelve:
Érdem szalag által sincs lekötve nyelve.

Mig a közvélemény szüntelen korbácsol
Nem fél sem kaloda — sem akasztófától:
Addig a szavazó-gép sebektöl vérzik,
Gyalázatpalástban hogy birja ki végig?!

Bájosan kacsintgat Bécs, ez ócska dáma
Udvarlóitol a bókot egyre várja;
Élénk udvarlói: jobb féle honatyák
A mit csak megkiván — ajándékozgatják:

Végvidéki erdök — nehány öl fa — ára,
Jó lesz a nyakába piros pántlikára;
Egy kis kormány által csinált biróságok:
Szép csárdás kalapján a legszebb virágok.

A magyar hadsereg: jó lesz kiséretnek,
Ha dicső szadowás napok következnek.
A népnek vitézül megkoplalt fillére:
Selyem rokolyára, karmazsin czipére.

Ezen bölcs udvarlók a jobb-féle pártból,
Örülnek, vidulnak a nagy aoldogságtól:
Örülnek, vidulnak, hogy ezt a szép hazát,
Oly becses delnőnek ajándékozhatják.

Midőn jobboldali szivök igy melegul:
Várják a sült jérczét, hogy szájukba repül;
Hogy a hölgy uszálya nyujt elég menhelyet,
Ha a közvéleményt kiállni nem lehet.

Ez országgyülésnek vén iródeákja
Rosz fát tett a tüzre, nem csak érzi: látja!
Nem szól, szégyenkedik, mert ezredév óta
Sohse nyomta vállát népünknek a quóta.

Hol van az igazság? nagy vágygyal keressük;
Ott, hol a minister víg kedvét kilessük!
Az igazságmundért miniszterek szabják,
Hogyha magad mérnéd, orrod leharapnák.

Hej, ha egyszer a nép álmából felserken,
Hajnal hasadtával, — majd könnyit a terhen:
A hatalmas jobbot még jobban megrázza.
Hogy mi az igaz jog, majd megmagyarázza.

Herkó Páter.

Szüreti adoma.

Nagy jég esett X... falu határában s mindent tönkre tett. A rector hogy legalább házi kertjében lévő szép szölő lugasát megmenthesse: zsuppal szalmával s más eféle biztositó eszközökkel be takargatta azt. Czélját el érte A szölő gerezdek mind megmaradtak, és meg értek. Midön a szüretelés ideje eljött, a rector fennen dicsekedett, hogy ő szüretelni fog, s valóban egy nagy kanta bort szürt is lugasáról.

Az erövel kicsikart bort ünnepélyesen akarta a rector elfogyasztani. Vendégséget rendezett. Midön a vendégek össze jöttek s a vacsorához leültek, a rector megállt az asztal előtt, kezébe tartván a nagy kanta bort, s imigyen szólt vendégeihez „Barátim! ime lássátok: hogy én erősebb vagyok az ur istennél, ő el akarta venni a boromat és én nem engedtem azt. Ezt a kanta bort kezéből csikartam ki. Költsük azért el vidám kedvvel.“

Nagy éljen hangzott el e beszédre a vendégek ajkairól, de az éljen közzé egy tompa puffanás vegyült, hasonló ahoz, mint midőn hamúval telt fazekat vágnak az ajtóhoz. Hát bíz az nem volt egyébb, mint a kanta puffanása, mely a rector kezéből ki esett s darabokra tört.

„No most már látom, ugy mond a rector, a ki ömlött bor feletti nagy busulásában, hogy az uristent megcsalni nem lehet, én kicsikartam tőle a szőlőt, — ő elvette tőlem a bort.

Doktor Vakló Bandi ujkori bölcsész önéletrajza.

Születtem az örökkévalóság előtt, apám anyám nem volt soha.

Egy született lángésznek illetlen is volna, holmi halandó emberektől származni.

Termettem mint a subagallér, keletkeztem mint a szél, melyről nem tudni, honnét jő s hová megy.

Elég az hozzá, hogy létezem mert vagyok, vagyok mert létezem, bölcsészé lettem.

Tanulmányaimat a kutykurutyi jezsuita intézetben kezdtem meg. Itt tanultam meg mi a látszat?

Csak látszani kell nagyon, erősen, hevesen, tüzesen, begyesen, minden ember nagy ember lesz.

A kutykurutyi intézetből, miután a látszatban generális fönökömet is fejülmultam, kitették a reverendámat. Ezenvaló busult gerjedezésemben „nyilt homloku" katholikus létemre lutheranizáltam, gondolva hogy itt a látszatra többet adnak, s vagy bennem, vagy alattam, vagy felettem elismerendik a valódi bölcsészetet.

Nem látszottak elismerni, beállitam tehát vastag nyaku kálomistának. Itt a látszat jobban sikerült, mert itt annyira vihettem a dolgot jézusi… akarom mondani jezsuitai elveimel a látszatnál fogva, hogy mostan az egész dunántuli egyházban törülmetszett autentikus kálomista bölcsésznek engem tartanak.

Mint bölcsész — tanár vagyok.

Tanitni a balga emberiséget … nemde bölcsészet. Hisz megvagyon irva „elvész a nép, mely tudomány nélkül való." Nekem köszöni tehát az emberiség, ha nem vész el, mert én tanitom.

Bölcsészetem gyümölcsét egy 25 ivre terjedő „Latinszókötés"-tárban tákolom öszve. Hozzámképpest Plato, Aristoteles, Kant, Hégel csizmadia inasok. A bölcsesség örök forrása tehát én vagyok, legalább én látszom lenni.

Ha öregségem ás a podegra, — mely uralkodni látszik bölcsészetemen, mert philosophiámat a lábamba szoritja — akadályoznának nagyszerü munkám bevégzésében, meghagyom valamelyik születendő unokámnak hogy korszakot alkotni látszó tudományomat a magyar tudós társaság költségén, mely az én bölcsészetemet el nem látszik ismerni — a világ elé bocsássa. Ha világ elé nem bocsátaná, felkérem Ludas Matyit, hogy ő tegye meg ezt a szívességet, ki ugy látszik igen emberséges szeretettel viseltetik irányomban, kiadván már halálom előtt életrajzomat is.

Párbeszéd.

Miska: Te Matyi! miért marta meg Borszem Jankó oly dühössen mult számában a „Népvezér" íróját.

Matyi: Mert nem szereti, hogy a Népvezérnek a nép saját jobb voltáért maga fizet, míg Borsszem Jankónak saját jobb voltáért Verebesi fizet.

Napoleonida.

Non qua timidus fugit fugitivus.
Attamen astute factus est captivus.
Posuit hic ensem ad victoris pedem:
Omnem sic perdidit caesaream sedem.
Locutus adulans valde humiliter;
Et humiliavit semet fors nequiter.
Ollam fortunae rapuit tormentum.
Nactus est Galliae magnum nocumentum.
Expertus Rupertus,
Sedanus, Strassburgus,
Metzus, Pfalzburgus,
Mitrailiesus, Mac-Mahonus,
Bis-Markus-Horrendus-Tonus.

Nagy gyávaság nincsen bennem?
Azt, mit tettem, kellett tennem.
Porosz királyt én rászedtem:
Olyan módon cselekedtem. —
Lássa mostan Europa:
Egészséges füst a pipa?
Ott nem türtem puskaszagot?
Nem: — sajnálom az országot.
Wilhelmshöhissimus,
Exnapoleonissimus,
Caesarissimus,
Nihilissimus Ludovicus.

Diskursus Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Ugyan szomszéd! mi marad már most annak a szegény nyomorult pápának, ha mindenit elvette tőle Viktor Emmanuel?

Iczig: Annakh bizun Mihály bhácsi nem marad már musth egyéb, minth a Vikthur Emmanuel 59 elötti orszhághának a négy első büthüje. —

Mihály: Hát osztán mi az?

Iczig: Magánakh jú eszhe van Mihály bhácsi, thollálja ki!

Rosz vers.

Borsszem Jankó jövő számából.

A kis Thiers a mosszijö!
Igen nagyon messzi jö
Megy, de azt mondja gróf Beust:
Ihr habs ja hinein gebeist.
Freut's auch, én nem bántani
Mert meg esz a Csernátoni.

B. J.

Némely ultramontán lapok jeligéi:

Magyar Állam: **Csalfa szeme csalfa szive is, Valahány olasz van, mind hamis!** (Népdal)

Unita Catholica: ... **De hogyha adsz egy két garast Fogadd'sza hála-szózatom, Mert pénzre vár az asztalos Koporsómat csináltatom!** (Petőfi)

Szabad egyház: **Mért nem szabad a papoknak házasodni? Mért nem szabad a lányokat szeretgetni?** (népdal)

Religio: **Minden országnak támasza talpköve a tiszta erkölcs, mely ha megvész Róma ledől** .....: (Bersenyi)

Tiroler Volksblatt: **Jodli daiaúúú! Porco di Cadornaníúú!!** (tiroli és olasz mondás)

Puffancsok.

Midőn Deák ablaka alatt az a bizonyos honvéd huszár század tisztelgett, valaki a casinóba azt mondja neki:

No öreg! ugye megérted, hogy van Magyar országnak hadserege?!

A gonosz nyelvek azt rebesgetik, hogy az öreg úr ilyen formát dörmögött rá:

Van ám! hanem nem Magyarország parancsol vele!

* * *

Pulszki Ferkó abbeli bujába hogy nem választották meg dolegatyus elnöknek, kapta magát brúderschaftot akart inni Csernátonival, 's felajánlá cikkeit az Ellenör számára. — Csernátoni azonban az Ellenör szerkesztőségi szabályaira hivatkozva — melyek szerint olyan nagyon f e l — k é p e z e t t egyének nem vevődnek be — nem fogadá el sem a bruderschaftot, sem a drága cikkeket!

* * *

Andrási elött nagyon panaszkodott Potocki, hogy menyi baja van a csehekkel, nem jönek a rajxrátba, nem lehet megalkotni a delegátiót sat. sat. — Már csak segitsen valahogy édes kolléga — mondá Potocki — mert különben ugy megbukunk mint a hopp!

Segitsek, — segitsek, — édes kolléga — mondá Andrási — de hogyan segitsek? Én mást nem tehetek mintha kivánja hát adok kölcsön egy pár mamalukkot, mondhatom, hogy kitünően vannak dressirozva, ugyannyira, hogy még a p j u k h a l á l á r a i s r á s z a v a z n a k, h a é n p a r a n c s o l o m. —

Zsiga-pósta.

Lakók a „Honvéd"-nél!

Ha Borsszem Jankó úr az önök házánál rondálkodik, ablakaik alatt büzösködik, jobban teszik, ha a p e c z é r h e z folyamodnak, mint Ludas Matyihoz.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Bartalits Imre könyvnyomdájában öt pacsirta-utcza 5: sz.